

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Maria virgine et martyre. Cap[itulum]. iij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

bare: cuius corpus summo honore collectum in templo apollinis comburebatur: et cineres pro reliquijs recondabantur. Eodem tempore cesarius diaconus ex aphyca ad predicam ciuitate deueniens: et kalē. ianuarij: hec videns et abhorrens ac redarguens: de xpianitate suspectus tentus est a firmino pontifice: et a iulio primario ciuitatis. Et post dies. viij. traditus est leontio cōsulari. Quo iubente nudatus ante templū apollinis aductus est. Dum autē orasset templū corruit: et firminū pontificē interfecit. Et lamante autē populo: cesarium inno centem leontius eum in custodia nudum detinuit per menses. xxiij. Post hec autē inde eductus: sed ab angelo capillis suis subito crescentibus indutus: dum peteret se modicū relaxari et dimissus orasset: lux ipsi de celo nimia effusa est. Que cernens leontius conuertitur: et a cesario baptizatur: et a iuliano presbytero sacra cōmunionē sanctificatur: vt dictū est supra de eo. iij. kalē. nouēbris. Postq̄ hō sanctus leontius obiit: luxuriosus cesariū et iulianū detinuit: et in sacco vincros in mare simul precipitari fecit. Quorū corpora a mare ad litrus sacra tate sebrius collegit: et ea cōdigno honore sepeliuit kalen. nouēbris: luxuriosus hō post dies modicos a serpente percussus interiit.

De sancto Benigno presbytero et martyre. Cap. iij.

Benignus presbyter et martyr passus est apud castrum diuionū sub aureliano impatore.

Qui cum ipius augusti tempore cū andochio presbytero et thyrso diacono: a sancto episcopo polycarpo iohannis euangeliste discipulo ad predicandū in galliam missus esset: ad portum massilie deuenientes ciuitatē ednam adierunt: vbi a fausto quodam senatore iam voto christiano licet occulto honorifice suscepti sunt. Quem cum filio symphoriano adolescēte et omni familia baptizauerūt. Ad cuius etiā preces ad ciuitatem lingonicam accesserunt: leonilla fausti sororem christianā fieri cupientem cum tribus eius nepotibus: quorum ipsa auita erat: scilicet speusippo eleusippo et meicusippo vnda sacra perfuderunt: et in christi fide docuerunt. De quibus supra in eorū passione dictum est. xvi. kalendas february. Deinde benignus presbyter diuionum rediit. Ibiq̄ predicare cepit. Aurelianus ergo imperator illuc deueniens: benignum comprehensum et sacrificare recusantem: neruis durissimis cedidit fecit: et inde a trocheas extensus carceri mancipauit: vbi ab angelo confortatur: et vulnera eius sanantur: die sequenti imperatorē ephibetur: cuius iussione ad templum ducitur: et immolare suadetur. Sed oratione ab eo facta idola sicut fumus euauerūt. Quē aurelianus iratus mandauit in carcerē mitti: et in saxo perforato pedes eius includi: et iudes in digitis manuum affigi: atq̄ per dies septem omnē cibum potumq̄ negari: canes quoq̄ famelicos secū recludi: vt canes eius laceraret. Cum autē sanctus diebus sex in oratione perseuerasset: canes adeo mitigauit: vt nec vestem eius lederent. Die hō septimo aperta custodia benignus illesus inuentus est: et a sudibus et cippo solutus. Tuncq̄ iubente imperatore: vecte ferreo in collo cōsusus: et lancea confossus exspirauit: visa quoq̄ est colūba niuca ex ore eius progressa: et vsq̄ ad celos euolare. Corpus autē remāsit nimio fragrans odore: quod a xpianis in eodem castro sepultum est kalen. nouēbris.

De sancta Maria virgine et martyre. Cap. iij.

Maria vgo et martyr apud ciuitatem nicos medie passa est.

Que dum esset ancilla cuiusdam tertulij principalis: et a domino suo propter natalem filij hostie dñs immolarentur: illa a conserua domine delata: q̄ de sacrificijs: vt p̄ore christiana gustare noluisse: verbis diris afflicta est: et a tertulio duro carcere mancipata: ibiq̄ diebus decem fame cruciata est. Quibus a romano prelide cōperris martiam sibi presentari fecit: eamq̄ sacrificare nolentem: vngularum laniatione verari precepit. Sed clamore populū innocentē virginē protestantis: eā ad carcerē duci mandauit. Que dum duceret: manus se tenentiū euadens et fugiens ab ipsis insequitur. Dumq̄ ad saxū collis deuenisset: saxum diuina virtute scindit: et virginem intra se recipiens confestim concludit: et persecutores excludit: ac in testimoniū miraculū frustra aliqua ex vestibis virginis: extra petras concisa dimittitur. Quod illi cernētes: territi saxum circūeunt: nec additum vllum inuenire possunt. Audiens hec preses populū ad saxum concidendū aduocat: vt inde maleficā educat. Sed contraria et fulgura maxima continuo eruperunt: equitesq̄ duo equis igneis insidentes de celo aduolarunt. Populū hō pauentes ad templa deorum recurrerunt: verū erumpentes fulmina duo milia gentiliū interfecerūt. Adolā quoq̄ plurima in puluerem redegerūt. Que videntes multi alij paganorum numero trita milia ad christum conuersi sunt. Preses autem a fulgure interemptus est. Maria hō saxo inclusa migravit ad dominum. Postea quoq̄

De sanctis in mēse nouēbris occurrētibus **So. cclxviij.**

apertō sato: corpus illius a xpianis repertum: dignoq; honore conditū est kalen. nouēbris.
De sancto Vigore episcopo. Cap. v.

Vigor epi-
 scopus claruit tē-
 pore childeberti
 regis frācorum
 apud oppidū ba-
 iocense: qui attrebatense ciuitate nobilitibus et fidelibus parentibus natus: intra sancti vedaasti monasterium habitabat. Dum autē parētes illū inderet

trahere vellent: ut ipm haberent in eoz hereditate superstite: ille assumpto puero theodemi- ro seculū reliquit: et nesciēs quo pergeret: peregrinari cepit: atq; ad regionem baiocem deuenit: vbi ab āgelo in somnis admonitus ad vicū redeuerū perrexit: illiq; edificato monasterio ieiunijs et orationibus deo seruebat: multosq; ad dominū conuerterat. Dum autē filiū parvulum mulieris xpiane cōuersum baptizasset: illeq; subita febre mortuus esset: mater pueri cadaver in lectulo suo reposuit: et ad vigore accessdens: mortem filij cū lacrymis nūciauit. Pro quo sanctus vir orationē effudit: et matrem ad domū reuertī mādauit: que iussu illius rediēs filiū sibi vniū occurrētem recepit. Propter qd miraculū multū languentes ad eū accedebant: et tactu illius sani redibant: plurimiq; ad fides cōuersi in xpm credebāt. Hic de possessione viri cuiusdā serpentē qdraginta pedes in longitudine habentē: qui solo flaru hoies et pecora occidebat: oratio suo ut carulū mansuetū ligauit: et vinctū theodemi- ro ministro suo tradidit: que ille ipm sequentē iussu magistrī ad mare ligatū deduxit: et in vndis demersit. Alius quoq; serpentē de loco: qui dicit cella: et tertium de loco: qui dicit cāmoron sicut eiecit. Defuncto vero episcopo baiocense a clero et pplo in episcopatu electus est. Eius autē comes barthylidus possessionem quandā episcopatus a se occupatam arari faceret: de equo subito corruēs exierat. Sanctus autē vir multis claris virtutibus fener et plenus dierū in pace quiescit kalen. nouēbris. Sepultus est in ecclesia baiocensi.

De sancto Marurino cōfessore. Cap. vi.

Marurinus cōfessor apud senonensem ciuitatem tēpore maximiani imperatoris claruit. Qui ex pte marino eiusdem ciuitatis nobile ac gentile pgenitus: qui ex precepto maximiani xpianos perse-

quebatur: ipse clanculū animo solo xpianus existens: pro parentum salute ad dominū exorabat. Audiuitq; a domino qd ei ab eo postulata darentur. Et post dies paucos mater eius ad xpianum conuersa: dū patri eandē conuersionē suaderet. Ille ei respōdit qd in nocte precedente per vsum acceperat: qd filio suo in custodia data fuisset: cuius multitudo. Unde ipse marurinus cum vxore et filio marurino annorum viginti a serō polycarpo episcopo baptizati sunt. Eius autē diabolus filiaz maximiani imperatoris oppressisset: et per qs puella clamaret se a nullo hominū: nisi a marurino senonensi efficiendum: populum quoq; romanū a clade epidemice: quā succurrerat eiusdem meritis liberandū. Impetrato: ad senonem. ciuitatē misit: et marurinū ad se accersiu. Qui romā cum multo honore perductus: prius a comitibus iuramentū accepit: ut si cum rome aut in via mori contingeret: corpus eius ad propriā patriam repositarent. Ceterū nens ergo marurinus romā: imperatoris filiā a demonto liberauit: populo quoq; salutē a pestilentia suis orationibus impetrauit. Et post hec ibidem in pace quiescit kalen. nouēbris. Eius corpus dū in quodā tumultu posuissent: die sequenti exhumatū inuenerunt. Recordari autē promissionis et iuramentū: corpus roma ad galliam transportatū: et ibidem illud iussu imperatoris digno honore condiderūt apud senonem ciuitatem: vbi et miraculis claret.

De sancto Marcello epō. Cap. viij.

Marcellus episcopus parisiensis fuit: qui apud eandem urbem parisiensem sanctitate clarus in vniū: tūc vero murata est in balsamū. Hic etiā inter alia virtutū eius miraculosa insignia: puellam a morte corporis suscitauit. Qui apud eandem urbem parisiensem sanctitate clarus in pace quiescit kalen. nouēbris ibidem sepultus.

De commemoratione omnium mortuorum. Cap. viij.

Omnimemoria ratio oim fidelium defunctorum sequētī die a festo oim sanctorum fieri ab ecclesia instituta est: videlicet. iij. non. nouēbris: ut gñalib; aliqui suffragiis adiunētur: q specialia habere nō